

choszi, nezwysluije, ale pytta Pomoz, tam djejj je kryttanju, menujzy pola teho Knesa Krystuša, wubudži jeho, a wola na njeho: Ach Bneže! pomhaj nam, my konz wosmemy.

Tak czini ta Wjera, hacj runje to Skazanie psched Wocjomaj je, so ho tolla Pomozy nadžijem, a prošymy, kajz ton Psalm praji: Ja wjerju, tehodla reczju ja, Ps. 116. 10. Pschetož nicto nemože ho modlicz, kiba so wjeri. Ta frej Wohla to tejsch nemože, pschetož wona lada jeno na tu Nusu a Strachotu, katraž psched Wocjomaj je. Tu Paršonu pak, katraž we tajkej Nush pomhacz može, newidži wona, a dyrbi tehodla tajkej frej Wohlje dla, ton Čłonwet we ſwojich Rječach wumrecz. Ta Wjera pak je, dñj je runje mala a ſtaba, katraž tu Paršonu teho Knesa Krystuša sapschunne a Pomoz dostanje.

Dñ bydžische tajka Wjera sylna a twerda byta, kajz teho P. opheta Jona-ka, kotrež we tej mohrstej Rybi, hacj do czećzebo Dňja wosta, da bydžichu woni k Morju a k Žolimam prajicž moli: Biježe pschezo romadu, tak mozne wy bydž nedyrbicze, so byschęje tu Łodž pschecžnyli, dokelž my teho Knesa Krystuša pschi ſebi mamy, a jeli so wy je dokonecze, da chzemj my tolla fredža we Morju, jedyn Welb namakacž djejj možemj ſuſhi ſedzicž, a so netrebamj tepicž, pschetož my mamy jeneho Boha, ton može nas, niz jeno na Morju ale tejsch we tem ſamem ſdjerzecž.

To rjeka jena prava Wjera, niz katraž kajz ta frej Wohla, jeno na to lada, schtož psched Wocjomaj je, a so tehodla stroži a zwysluije, ale wona lada na to pschichodne, a schtož tamnemu na pschecživo je. Dñj tehodla runje wetej Klami teje Smereczje tsi, da wona so tolla napomina, a djerži ho te v Troschta, so može ji pomhane bndž: Kajz my tudny widžimy, na tej ſtabei Wjeri tych Wucžomnikow. Tehodla neje to jedyn ſnadny Kumscht, aby mala Wjeg ſtej Wjeru, ale jena Bojska kloz, katraž wot frej Wohlje ſem nepſchinidek, ale budże nam psches to ſklowo wot ſwiatego Ducha data.

To naschi Pschezivniž, cji Podjanszny, newedža, herwak ho nebychu tak možnje pschezivo temu ſtajili, dñj my prajimy: Jeno ta Wjera czini nas ſbožnych, to je, ta Wjera jeno namaka Troscht, dñj Rječ, Smerecz, a wječne Satamanisivo ſem dje, a chze nas k ſemi poſtořicž. Tehodla widžimy, so ſu krobii a herdži, tak delho hacj je Morjo chiche, a je dobre Wedro. Dñj pak ho Newedro poſbiene, a so pocžnje ſje hicz, da ſpanje Wutroba a ſhinje Troscht: pschetož tudny žana Wjera neje, ale ta nemozna, a netroschma frej Wohla, katraž Boha, a jeho ſklowo ſabndže, a newje nizje dje wehn.

b. Nietk pak je tudny woſebne Mesbožje ſo Kryſtus we tajkej ſmertnej Nush wotpocžuje a prawje twerdži ſpi, po naturstiu Maſchnju. Kotrek ſo ſnadž tehodla ſta, dokelž ton Djen wotolo,